

Res. article

Cognitive Study of Polysemy in Simple Adjectives of Azerbaijani Turkish

Nasser Abbasi¹, Mohammad Reza Orouji^{2✉}, Behzad Rahbar³

1- Ph.D. Student of Linguistics, Zanjan Branch, Islamic Azad University, Zanjan, Iran. 2- Assistant Professor of Linguistics, Department of Linguistics, Zanjan Branch, Islamic Azad University, Zanjan, Iran. 3- Assistant Professor of Linguistics, Faculty of Persian Literature and Foreign Languages, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Received: 2019/12/06

Accepted: 2019/03/08

Abstract

Polysemy is one of the most important issues considered in different schools of linguistics and meaning studies. In this descriptive-documentary study, polysemy in simple adjectives of Azerbaijani Turkish was discussed within the cognitive approach. The data was selected from local journals in Turkish, the Turkish-Persian dictionary of Shahmaresi and the Persian-Azerbaijani dictionary written by Behzadi. Prototypical meanings were based on the results of a researcher-made questionnaire, interview, and the linguistic intuition of the authors. A total of 70 polysemous simple adjectives were identified from the corpuses and a radial network was drawn for each one. Among the cognitive mechanisms of polysemy creation, it was proved that conceptual metaphors would play the greatest role in polysemy creation of all. And, contrary to the traditional view, the connection between the meanings of polysemous adjectives is not accidental, but a systematic relationship exists and can be described by radial categorization. The results, along with complementary studies, can be applied in the field of language teaching, lexicography, more efficient translation machines, increasing the relevance in information retrieval and will be helpful for all experts in the field.

Keywords: Conceptual metaphors, Azerbaijani Turkish, Polysemy, Cognitive linguistics, Simple adjective.

Citation: Abbasi, N., Orouji, M. R., Rahbar, B. (2020). Cognitive Study of Polysemy in Simple Adjectives of Azerbaijani Turkish. *Journal of Western Iranian Languages and Dialects*, 8 (28), 51-71. (*In Persian*)

بررسی چندمعنایی واژگانی در صفات ساده ترکی آذربایجانی: رویکردی شناختی

ناصر عباسی^۱، محمدرضا اروجی^{۲*}، بهزاد رهبر^۳

۱- دانشجوی دکتری تخصصی زبان‌شناسی همگانی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران. ۲- استادیار گروه زبان‌شناسی همگانی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران. ۳- استادیار گروه زبان‌شناسی، دانشکده ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

دريافت: ۱۳۹۸/۳/۲۲ پذيرش: ۱۳۹۸/۵/۱۲

چکیده

مفهوم چندمعنایی از مهم‌ترین مبحث‌هایی است که در مکاتب مختلف زبان‌شناسی و سنت مطالعه معنی مورد توجه قرار دارد. در پژوهش حاضر مقوله چندمعنایی در صفات ترکی آذربایجانی با رویکرد شناختی بررسی شده است. نوشتار پیش رو توصیفی - استنادی بوده و داده‌های پیکره از مجلات محلی به زبان ترکی، فرهنگ ترکی - فارسی (شاهمرسی) و فرهنگ فارسی - آذربایجانی، نوشته بهزادی انتخاب شد. گزینش معنی سرنمون نتایج پرسش‌نامه محقق‌ساخته، مصاحبه و نیز شم زبانی نگارنده بوده است. با بررسی پیکره‌های دردسترس، درمجموع هفتاد صفت ساده چندمعنایی و برای هر صفت، شبکه شعاعی ترسیم شد. با بررسی معنی مختلف این صفات، مشخص شد که از میان سازوکارهای شناختی ایجاد چندمعنایی، استعاره‌های مفهومی بیشترین سهم را به خود اختصاص می‌دهند و برخلاف دیدگاه سنتی، ارتباط میان معنی صفات چندمعنایی، تصادفی نیست، بلکه رابطه نظاممندی برقرار بوده که با مقوله بندی شعاعی قابل توصیف است. نتایج پژوهش حاضر به همراه پژوهش‌های مکمل در این حوزه می‌تواند در زمینه آموزش زبان و تأثیف فرهنگ‌های لغت کاربردی تر، افزایش میزان ارتباط در بازیابی اطلاعات و ماشین‌های ترجمه دقیق‌تر باری گر متخصصان این حوزه‌ها باشد.

کلیدواژه‌ها: استعاره‌های مفهومی، ترکی آذربایجانی، چندمعنایی، زبان‌شناسی شناختی، صفت ساده

استناد: عباسی، ناصر؛ اروجی، محمدرضا؛ رهبر، بهزاد (۱۳۹۹). بررسی چندمعنایی واژگانی در صفات ساده ترکی آذربایجانی: رویکردی شناختی. فصلنامه مطالعات زبان‌ها و گویش‌های غرب ایران، ۸(۲۸)، ۷۱-۵۱.

۱- مقدمه

چندمعنایی^۱ از آشناترین مفاهیمی است که در مطالعات معنی‌شناسی به آن پرداخته شده و آن را شرایطی معرفی می‌کنند که یک واحد زبانی، از چند معنی برخوردار شود. در سنت، چندمعنایی تنها در سطح واژه اهمیت یافته و تحلیل آن نیز به همین سطح محدود می‌شود (صفوی، ۱۳۷۹: ۱۱۱). به طور کلی دیدگاه‌های سنتی، چندمعنایی را حاصل کاربرد واژه در بافتی خاص می‌دانند و آن را ویژگی بنیادی واژه‌ها قلمداد نمی‌کنند.

در مکتب زبان‌شناسی شناختی مفهوم چندمعنایی به مثابه پدیده‌ای زبانی که در آن یک واحد زبانی دارای چند معنی متفاوت، اما در عین حال مرتبط با یکدیگر است بررسی می‌شود. برخلاف دیدگاه سنتی که چندمعنایی را تنها محدود به واژگان یک زبان می‌داند، زبان‌شناسی شناختی این امکان را فراهم می‌آورد که چندمعنایی را در آواشناسی، صرف و نحو نیز بررسی کند. پیروان این مکتب معتقدند که تمامی معانی موجود در کاربرد یک کلمه، مصدق چندمعنایی است درحالی که دیدگاه‌های غیر شناختی تنها به شباهت ظاهری بستنده کرده و معانی دیگر فعل را مصدق هم‌نامی^۲ می‌دانند. لیکاف^۳ معتقد است که معانی مختلف کلمات ساختار پیچیده‌ای دارند که می‌توان آن‌ها را براساس مقوله‌بندی شناختی سازماندهی تجزیه و تحلیل کرد.

مطالعات ایرانی و خارجی متعددی در زمینه چندمعنایی واژگانی با رویکرد شناختی انجام شده که بیان‌گر اهمیت موضوع و قابلیت تبیین بالای این دیدگاه است. از مهم‌ترین پژوهش‌های داخلی به اختصار می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

فیاضی و دیگران (۱۳۸۷) در بررسی افعال حسّی چندمعنا در زبان فارسی به این نتیجه دست یافته‌اند که استعاره‌ها از پیوند نظاممند میان قالب‌های حوزه دریافت فیزیکی و حوزه ادراک ذهنی حاصل می‌شوند و امری تصادفی نیستند و این انطباق قالب‌های معنایی با یکدیگر موجب چندمعناشدن افعال حسّی می‌شود. راسخ‌مهند (۱۳۸۹ ب) چند حرف اضافه مکانی در زبان فارسی را بررسی کرده و نشان می‌دهد چگونه معنی‌شناسی شناختی می‌تواند دید متفاوتی برای ضبط معانی این حروف به دست دهد. بوستانی‌زاد (۱۳۹۱) پدیده چندمعنایی را در افعال ساده زبان فارسی از منظر شناختی تجزیه و تحلیل کرده است. مهم‌ترین ابزاری که برای ایجاد چندمعنایی نام می‌برد، بسط استعاری است که بنیان‌های

-
1. Polysemy
 2. Homonymy
 3. G. Lakoff

عینی خود را از طرح واره‌های تصویری نشأت‌گرفته از تجربیات روزمرهٔ انسان می‌گیرد. ناظری‌پور (۱۳۹۲) معنی‌شناختی صفات بیانی چندمعنای در زبان فارسی در چارچوب شناختی بررسی می‌کند. براساس یافته‌های وی، ارتباط میان معنای صفات چندمعنای، تصادفی نیست، بلکه رابطه نظاممندی میان آن‌ها وجود دارد و این رابطه را می‌توان با استفاده از سازوکارهایی همچون طرح واره‌های تصوری و استعاره‌های مفهومی توضیح داد.

خدابندلو (۱۳۹۳) چندمعنای در صفات ساده فارسی را براساس رویکرد شناختی تجزیه و تحلیل می‌کند و به این نتیجه می‌رسد که استعاره^۱ مهم‌ترین اصل و روشی است که منجر به ایجاد چندمعنایی در صفت‌های ساده می‌شود و اساس تشکیل این استعاره‌ها، نگاشت^۲ از حوزهٔ معنایی مبدأ به حوزهٔ معنایی مقصد است.

رضویان و خانزاده (۱۳۹۳) در مطالعه‌ای شناختی روی معانی مختلف حرفه اضافه به در زبان فارسی به این نتیجه رسیدند که همهٔ معنایی از یک معنی، یعنی الصاق و ارتباط مشتق شده و شبکه‌ای به هم پیوسته را تشکیل می‌دهند و تمامی مفاهیم متمایز به طور نظاممند و با توجه به ملاک‌های تایلر و ایوانز، از پیش‌صحنه و مفهوم اوئلیه مشتق می‌شوند و کاربردهای مجازی این حرف اضافه موجب انباشت معنای استعاری بر تنها معنای صریح آن و درنهایت منجر به چندمعناشدن آن شده است.

منصوری (۱۳۹۵) در بررسی راهکارهای ایجاد چندمعنایی مطرح در رویکرد شناختی روی فعل‌های ساده ترکی به این نتیجه می‌رسد که مقوله‌بندی شعاعی می‌تواند مقولهٔ چندمعنایی در فعل‌های ساده ترکی آذربایجانی را نیز توصیف کند. کریمی‌دوستان و روحی‌بایگی (۱۳۹۵) در بررسی چندمعنایی فعل سبک زدن بر مبنای نظریهٔ معنی‌شناسی واژگانی شناختی نشان دادند که چندمعنایی فعل سبک زدن بر مبنای بررسی فعل سنتگین متضایر آن، پدیده‌ای نظاممند بوده و سازوکارهای شناختی در شکل‌گیری معانی مختلف این عنصر زبانی در قالب مقوله‌ای شعاعی نقش اساسی دارند.

حضرتی و دیگران (۱۳۹۶) نیز کوشیده‌اند تا معانی گوناگون و نحوهٔ چندمعنایی فعل دیداری görmek/نگاه‌کردن را در زبان ترکی با رویکرد معنی‌شناسی شناختی ارائه دهند و در پایان، بر نظاممندی چندمعنایی و نقش پرنگ استعاره نسبت به مجاز در شکل‌گیری چندمعنایی تأکید دارند.

از میان مطالعات انجام‌شدهٔ پژوهش‌گران غیر ایرانی نیز به اختصار می‌توان به پژوهش هارفورد و

هیسلی^۱ (۱۹۸۳) اشاره کرد. این دو تنها به ذکر تعریفی از چندمعنایی بسته کرده‌اند و معتقدند که پدیده چندمعنایی در شرایطی وجود دارد که واژه‌ای چند معنی مرتبط و نزدیک به هم‌دیگر داشته باشد. از نظر اولمان^۲ (۱۹۹۱) یکی از عواملی که باعث چندمعنایی می‌شود، تأثیرپذیری از زبان‌های دیگر است که می‌تواند معنای تازه‌ای را به واژه بدهد. پالمر^۳ (۱۹۹۳) نیز معتقد است که واژه چندمعنا به‌خودی خود چند معنی دارد. وی افرون بر این، به برخی از مشکلاتی که در بررسی چندمعنایی وجود دارد اشاره می‌کند. کارامان^۴ (۲۰۰۳) نیز از جمله پژوهش‌گرانی است که درزمنه چندمعنایی و دلایل ایجاد آن پژوهش‌هایی آغاز می‌کند و تفاوت‌های بین آن‌ها را بیان می‌کند و می‌گوید چندمعنایی زمانی روی می‌دهد که معانی با یکدیگر در ارتباط باشند و این ویژگی را در تعریف فرهنگ‌نامه‌ها بسیار مهم می‌داند.

با توجه به اینکه شناخت‌گرها، زبان را منعکس‌کننده نظام مفهومی انسان و ریشه اشتراکات زبانی را در اشتراکات قوای شناختی انسان می‌دانند، بررسی چندمعنایی در زبان‌های مختلف، می‌تواند گامی مهم در راستای رد یا اثبات این نگرش باشد. مقوله چندمعنایی با رویکرد شناختی درمورد صفات ساده به‌سبب برخورداری از سطح بالای از انتزاع، از اهمیت مطالعاتی خاصی در همه زبان‌ها برخوردار است و طبق بررسی‌های نگارنده‌گان، چندمعنایی صفات در زبان ترکی آذربایجانی، تاکنون پژوهشی را به‌خود اختصاص نداده است و از این نظر نوشتار پیش رو منحصر به‌فرد بوده و می‌تواند نوعی نوآوری در این زمینه محسوب شود؛ بنابراین پژوهش حاضر برآن است تا در چارچوب زبان‌شناسی شناختی، راهکارهای ایجاد چندمعنایی در صفات ساده ترکی آذربایجانی را بررسی کند.

۲- زبان‌شناسی شناختی

زبان‌شناسی شناختی رویکردی به مطالعه زبان براساس تجربیات ما از جهان، نحوه درک و شیوه مفهوم‌سازی است؛ بنابراین مطالعه زبان از این نگاه مطالعه الگوی مفهوم‌سازی^۵ است. زبان‌شناسی شناختی الگویی انعطاف‌پذیر دارد و با مطالعه زبان می‌توان به ماهیت و ساختار افکار ذهن انسان پی برد (راسخ‌مهند، ۱۳۸۹ الف: ۶).

1. J. Harford & B. Heasly
2. S. Ullman
3. F. R. Palmer
4. B. I. Karaman
5. J. saeed
6. Conceptualization

آنچه در زبان‌شناسی شناختی مطرح است، شیوه درک و شناخت است، بدین‌گونه که در این دیدگاه، مسئله استقلال زبان از دیگر قوای شناختی مطرح نیست. براساس این دیدگاه، استقلال حوزه‌های زبان مردود است و درک جامع زبان بدون شناخت و درک کامل نظام شناختی میسر نیست. شناخت‌گرایان برخلاف فودور^۱ و چامسکی^۲، رفتار زبانی را نیز بخشی از استعدادهای شناختی انسان می‌دانند. استعدادها امکان یادگیری، استدلال و تحلیل را برای انسان فراهم می‌آورند؛ بنابراین، شاید بتوان ادعا کرد که هسته اصلی آنچه این دسته از معنی‌شناسان به آن معتقدند در این عبارت نهفته است که «دانش زبانی بخشی از شناخت عام انسان است». (صفوی، ۱۳۸۲: ۲).

از آنجاکه در زبان‌شناسی شناختی عقیده بر این است که زبان، ساختار و نظام مفهومی انسان را منعکس می‌کند، پس تفاوت‌های بین زبان‌ها باید ریشه در تنوع ساختار مفهومی ذهن او داشته باشند؛ اما چون این نظام‌های مفهومی از توانایی مفهوم‌سازی مشترکی سرچشمه می‌گیرند، زبان‌شناسان شناختی به جای صورت‌بندی همگانی‌های زبان، به‌سمت معرفی مجموعه مشترکی از توانایی‌های شناختی پیش می‌روند؛ به عبارتی آن‌ها ریشه اشتراکات زبانی را در اشتراکات قوای شناختی می‌دانند (راسخ‌مهند، ۱۳۸۹: الف: ۹).

معنی‌شناسی شناختی شامل مفاهیم استعاره‌های مفهومی^۳، مجاز^۴، طرح‌واره‌های تصویری^۵، مقوله‌بندی شعاعی^۶ و... است که این مفاهیم راهکارهای اصلی شناختی برای ایجاد چندمعنایی هستند.

۱-۲- رویکرد معاصر استعاره از دیدگاه شناختی

ظهور دیدگاه شناختی، انقلاب عظیمی را در دیدگاه سنتی نسبت به استعاره به وجود آورد. در این زمان بود که استعاره از انحصار ادبیات خارج شد و شناخت‌گرایان به پیروی از اندیشه‌های لیکاف (۱۹۸۷) کوشیدند که استعاره را در ذهن و اندیشه‌بی‌انتهای بشر جست‌وجو کنند. زبان‌شناسان شناختی ثابت کردند که منشأ استعاره نه تنها در زبان نیست، بلکه خود زبان بازتاب استعاره‌های اندیشه و فکر انسان است.

لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) با رد اظهارنظر سنت‌گرایان که قلمرو استعاره را محدود به زبان و بی‌ربط

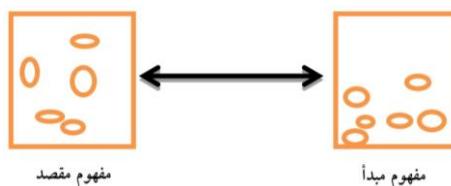
-
1. J. Fodor
 2. N. Chomsky
 3. conceptual metaphor
 4. metonymy
 5. image schemas
 6. radial categorization

به عمل و اندیشه می‌دانند، بر این باورند که استعاره سرتاسر زندگی روزمره را نه فقط در عرصه زبان، بلکه در حوزه اندیشه و عمل دربرگرفته است و نظام مفهومی هر روزی ما که براساس آن فکر و عمل می‌کنیم، ماهیتی اساساً مبتنی بر استعاره دارد.

۲-۲- استعاره مفهومی

نظریه استعاره مفهومی^۱ اوئین‌بار در نظریات لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) مطرح شد که به توصیف ارتباط مفهومی بین حوزه‌ها می‌پردازد. آن‌ها استعاره مفهومی را دراصل فهم و تجربه چیزی در اصطلاح و عبارت چیز دیگر می‌دانند.

لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) اساس این رابطه را به‌شکل تناظرهایی که میان دو مجموعه صورت می‌گیرد نگاشت می‌نمایند، آن‌ها مجموعه‌ای را که مفهوم عینی‌تر و متعارف‌تری دارد را قلمرو مبدأ و مجموعه‌ای را که دارای مفاهیم انتزاعی و ذهنی‌تر است را قلمرو مقصد می‌نمایند.

شکل (۱). نگاشت استعاره اولیه (ایوانز و گرین، ۲۰۰۶: ۳۰۸)

بدین ترتیب لیکاف (۱۹۸۷) دراصل استعاره را «نگاشت میان قلمروهای متناظر در نظام مفهومی» تعریف می‌کند و از این‌رو هر نگاشت را مجموعه‌ای از تناظرهای مفهومی و نه یک گزاره صرف می‌داند.

۳-۲- طرح‌واره‌های تصویری

طرح‌واره‌های تصویری سطوح اولیه‌تری از ساخت شناختی هستند که زیربنای استعاره را تشکیل می‌دهند و امکان ارتباط میان تجربیات فیزیکی ما با حوزه‌های شناختی پیچیده‌تری مانند زبان را فراهم می‌آورند (سعید، ۱۹۹۷: ۳۰۸).

این امر که در مکان خاصی و با محدودیت‌های مشخصی زندگی می‌کنیم، راه می‌رویم، می‌خوابیم و غذا می‌خوریم، باعث می‌شود که هر روز با دنیای اطرافمان و الگوهای آن سروکار داشته باشیم. درک این الگوهای جسمی شده، یعنی حاصل تعامل جسم ما با آنان است. مفاهیم حاصل شده از تجربه

1. conceptual metaphor theory
2. V. Evans & G. Melanie

جسمی شده را برای اندیشیدن درباره موضوعات انتزاعی به کار می برمی.
جانسون^۱ (۱۹۸۷) اوئین بار نظریه طرح واره های تصویری را مطرح کرد و این استدلال را بیان می کند که تجربه های بدن مند^۲ درون نظام مفهومی، طرح واره های تصویری را به وجود می آورند. طرح واره های تصویری از تجربیات دریافتی و حسی سرچشم می گیرند که نتیجه تعامل ما با محیط اطرافمان هستند؛ برای مثال، انسان به دلیل داشتن قامت عمودی، مفاهیم بالا و پایین را درک می کند و این ویژگی باعث به وجود آمدن طرح واره تصویری بالا و پایین می شود.

۴-۲- مجاز

مجاز در گذشته مانند استعاره نوعی آرایه ادبی زبان به شمار می رفته است؛ اما لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) مجاز را نیز دارای ماهیتی مفهومی دانستند و نشان دادند که باید کاربرد مجاز را نیز همچون استعاره، فرایند ذهنی و شناختی بدانیم. مجاز براساس نوعی مجاورت^۳ و قرابت^۴ به کار می رود. مثالی که لیکاف و جانسون در معرفی مجاز بیان می کنند، صدازدن مشتریان در رستوران با شماره روی میز آن هاست؛ برای مثال همبرگر میز ۵ را دادی؟ (راسخ مهند، ۱۳۸۹: ۶۱).

۵- مقوله های شعاعی در مقوله چندمعنایی

یکی از اساسی ترین پدیده های زبان، وجود معانی متفاوت، اما در عین حال مرتبط با کلمه است. چندمعنایی پدیده ای است که در آن واژه ای عموماً با دو یا چند معنای مرتبط با یکدیگر ظاهر می شود (ایوانز و گرین، ۲۰۰۶: ۳۲۹). رویکرد منحصر به فرد زبان شناسی شناختی در مطالعات مرتبط با معناشناسی، این بود که چندمعنایی را در قالب مقوله بندی مطالعه کرد (گیراتز و کوی کنر، ۲۰۰۷: ۱۴۰). بروگمن^۵ (۱۹۸۱) چندمعنایی را به مثابه پدیده ای ذهنی می داند که پایه و اساس نظریه معنایی واژه را تشکیل می دهد (ایوانز و گرین، ۲۰۰۶: ۳۳۰). لیکاف (۱۹۸۸) با پذیرش دیدگاه بروگمن، چندمعنایی را براساس نظریه مقولات شعاعی بررسی می کند. راسخ مهند (۱۳۸۹ الف: ۹۷) بیان می دارد: «به عزم بروگمن، چندمعنایی را باید بنیاد نظریه معنایی واژه در نظر گرفت.»

مقوله شعاعی مقوله ای مفهومی است که در آن چند مفهوم در ارتباط با یک مفهوم مرکزی

-
1. M. Johnson
 2. Embodied
 3. Contiguity
 4. Proximity
 5. D. Geeraerts & H. Cuyckens
 6. C. Brugman

سازمان‌بندی شده‌اند (راسخ‌مهند، ۱۳۸۹ الف: ۹۸). اگرچه هرکدام از معانی می‌توانند نقش ساختاری سرنمونی را بازی کنند، ولی عضو مرکزی مقوله شعاعی، مدل شناختی را به تصویر می‌کشد که معانی حاشیه‌ای از آن جدا شده‌اند. این معانی حاشیه‌ای با رابطه‌هایی همچون طرح‌واره‌های تصویری، استعاره، مجاز و... با هم‌دیگر رابطه دارند.

۳- شیوه انجام پژوهش

پژوهش حاضر از نوع توصیفی و کاربردی است و برای جمع‌آوری داده‌ها، از روش اسنادی استفاده شده است. برای این منظور تلاش شد تا تعدادی از صفات چندمعنایی رایج در زبان ترکی آذربایجانی ازراه پیکره‌ها و پایگاه‌های داده مختلف ترکی استخراج شوند؛ بنابراین حدود هفتاد صفت ساده چندمعنایی ترکی به همراه برخی وام‌واژه‌های فارسی از مجلات محلی ترکی، محاورات روزمره گویشوران بومی، فرهنگ ترکی - فارسی شاهمرسی (۱۳۸۷) و فرهنگ دوزبانه فارسی - ترکی بهزادی (۱۳۷۷) شناسایی شد؛ سپس برای هر صفت یک مدخل واژگانی مذکور قرار گرفت که شامل معنای واژه و همچنین پیکره مورد نظر است. انتخاب پیکره براساس شمّ زبانی نگارنده و نیز مجلات محلی به زبان ترکی آذربایجانی صورت گرفت. به‌منظور مشخص شدن معانی سرنمون، از پرسش‌نامه محقق‌ساخته، مصاحبه، بسامد آن‌ها در مجلات ترکی و نیز شمّ زبانی نگارنده استفاده شد و نتایج به‌طور خلاصه برای هرکدام از صفات در جدولی گردآوری شد؛ سپس، برای تحلیل داده‌ها، نمودار شعاعی برای هریک از صفات رسم شد. پس از آن معانی مختلف این صفت‌ها تحلیل شده و سازوکارهای شناختی ایجاد معانی مختلف از معنی عینی و سرنمون و نحوه ارتباط آن‌ها با یکدیگر بررسی شد.

۴- تحلیل داده‌ها

در این بخش هشت مورد از صفات ساده ترکی به‌طور تصادفی به همراه پیکره مربوط به آن‌ها تجزیه و تحلیل و دلایل ایجاد چندمعنایی در آن‌ها بررسی می‌شود.

۴-۱- قارا /qara/

صفت قارا /qara/ در معنای عینی و اولیه خود به معنای سیاه و تاریک است. براساس نتایج پرسش‌نامه به‌نظر می‌رسد که این معنا، معنای سرنمونی و اولیه‌ای باشد که سایر معانی از این معنای سرنمونی نگاشت یافته باشند؛ زیرا در تمامی معانی این کلمه رد پای این مفهوم دیده می‌شود. آنچه عامل نگاشت این مفهوم به مفاهیم دیگر شده است، طرح‌واره حجمی و حرکتی است. آنچه در ذهن ما از رنگ سیاه

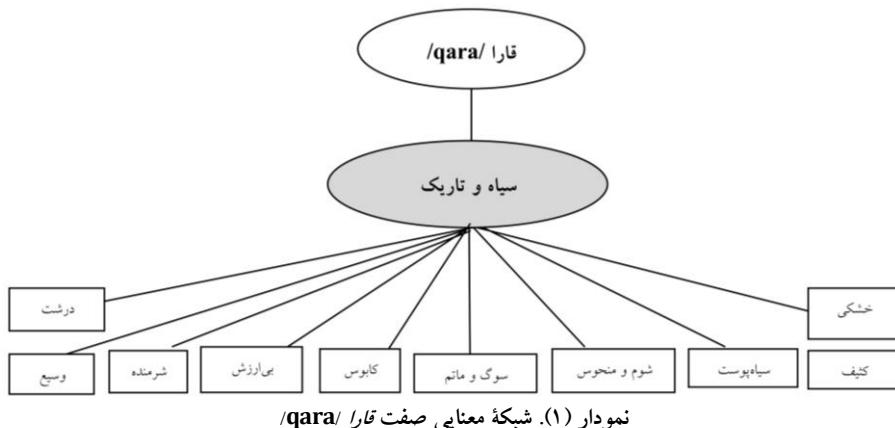
وجود دارد، حجم سیاه‌رنگی است که هرچه کنارش قرار گیرد، به خود مبتلا می‌سازد و کیفیت سیاهی به آن‌ها می‌دهد.

جدول (۱). معانی و پیکرهٔ صفت قارا /*qara*/

ردیف	معانی صفت / <i>قارا</i> / <i>qara</i> /	معنای سرنمون (براساس نتایج پرسشنامه)	پیکرهٔ مورد استفاده	ترجمهٔ فارسی
۱	سیاه	سیاه	qara geyinip.	سیاه پوشیده.
۲	تاریک		hava qaraldi.	هوا تاریک شد.
۳	کابوس		biləsin qara basir gejələr.	شب‌ها کابوس می‌بینه.
۴	سیاهپوست		qara kişi gördüm. bir	مرد سیاهپوستی را دیدم.
۵	سوگ و ماتم		qara tutub gənə.	بازم عزا گرفته.
۶	شوم و نامنحوس		bu gün sizin qara günüzdii.	امروز روز شوم و سخت شماست.
۷	بی‌ارزش		önün jinsləri bir qara pula dəyməz.	جنساش خیلی بی‌ارزش.
۸	کثیف		köynəgimin boyunu qaraliip.	یقظهٔ پیراهنم کثیف شده.
۹	شرمنده		puluni istiyənda qaraldim.	وقتی طلبشو خواست، شرمنده شدم.
۱۰	واسیع		qara çulə veliip heyvani.	زیبون‌بسته رو تو دشت بیکران ولش کرده.
۱۱	بزرگ		adam düylü ki, qara inəkdi.	آدم نیست که یه گاو بزرگه.

در مفهوم شوم و منحوس نیز طرح‌وارهٔ حجمی و طرح‌وارهٔ حرکتی جهت وجود دارد؛ به این صورت که خوبی و خوبشختی را مانند حجمی سفید و روشن و حرکت به‌سمت بالا و شومی و نحسی را که منفی است، سیاه و تیره درنظر گرفته و آن را در سمت پایین درک می‌کنیم. در مفهوم کثیفی نیز می‌توان آن را با استفاده از طرح‌وارهٔ حرکتی جهت تفسیر کرد. در مفاهیم سوگ و ماتم‌زده، خشکی، درشت، وسیع، ترسناک و کابوس نیز طرح‌وارهٔ حرکتی جهت و نیز طرح‌وارهٔ حجمی عامل نگاشت مفهوم اوئلیهٔ صفت قارا به این مفهوم شده‌اند. درنهایت، مفهوم شرمنده‌شان را نیز می‌توانیم براساس طرح‌وارهٔ حرکتی جهت و حجم به این صورت توصیف کنیم که هرگاه بتوانیم پیش کسی سر بلند باشیم، به‌اصطلاح می‌گوییم روسفید شدم و این را به‌صورت صفتی مثبت و حرکت به‌سمت بالا درنظر می‌گیریم و روسیاهی نیز به‌صورت منفی درک شده و به‌سمت پایین درنظر گرفته می‌شود؛ بنابراین صورت خود را در مسیری درنظر گرفته که درصورت شرمندگی به‌سمت حجم سیاه‌رنگی حرکت کرده و حالت سیاهی و شرمندگی را به‌خود می‌گیرد؛ بنابراین رابطهٔ بین معنای سرنمون این صفت و سایر

معانی حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به‌شکل زیر نشان داد:

۴-۲- بالا جا /balaca/

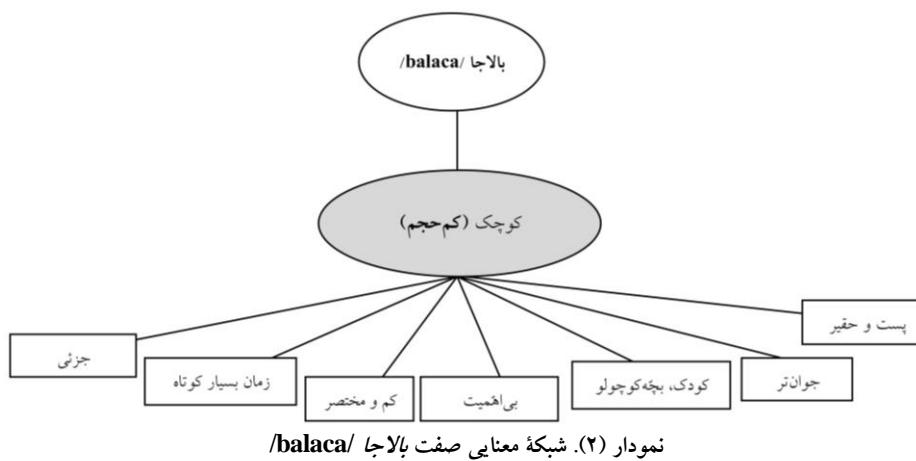
جدول (۲). معانی و پیکره صفت بالا جا /balaca/

ردیف	معانی صفت بالا جا /balaca/	معنای سرنمون طبق نتایج پرسشنامه	پیکره مورد استفاده	ترجمه فارسی
۱	کوچک (کم حجم)	بـالـاـجاـ	balaca ötağ	اتاق کوچک
۲	کهتر، جوانتر		mən sənnənən balacayam.	من از تو کوچیکترم.
۳	کودک، بچه کوچولو		balaca gəl bura görüüm.	کوچولو یا بینجا بیبنم.
۴	بی‌همیت		balaca sözümüz çıxdı.	مشاچره‌ای بی‌همیت داشتیم
۵	کم و مختصر		balaca čürak yiylak gedək.	یه کم غذا بخوریم بیریم.
۶	زمان بسیار کوتاه		bir balaca tilfunnan danişdim.	مدت کوتاهی با تلفن حرف زدم.
۷	جزئی		balaca tozih verdim.	بهصورت جزئی توضیح دادم.
۸	پست و غیر		özüyo balaca eləmə yanında.	پیشش خود تو کوچیک ننکن.

اوئین مفهومی که از واژه بالا جا /balaca/ در ذهن گویشور ترک‌زبان خطور می‌کند، کم حجم بودن است.

آنچه در این مفهوم دیده می‌شود، طرح‌واره حجمی است؛ زیرا در مثال اوئل، برای اتاق حجمی قائل شده‌ایم. در مفهوم جوانتر و نیز کودک، براساس تجربیات ذهنی خود، سن را با اندازه فیزیکی درک می‌کنیم؛ بنابراین کودک را که دارای سن کم است کوچکتر و بزرگ‌سال را که سن زیادی دارد، بزرگ‌تر تصوّر می‌کنیم. آنچه باعث ایجاد چنین مفهومی از واژه بالا جا /balaca/ می‌شود، طرح‌واره حرکتی شیء است. مفاهیم بی‌همیت و کم نیز حاصل نگاشت ویژگی کم حجم، براساس طرح‌واره

حرکتی شیء است؛ بنابراین، براساس طرح واره شیء می‌توان بینان‌های عینی برای نگاشتهای استعاری و تشکیل معانی مختلف از آن را فراهم کرد؛ زیرا برای مفاهیم انتزاعی مانند سن، حرف و فکر مانند شیء ویژگی‌های فیزیکی و جسمی درنظر گرفته شده است. در مفهوم زمان بسیارکوتاه، حوزه زمان که انتزاعی است، براساس حوزه مکان که عینی‌تری است، مفهوم‌سازی شده است و آنچه این مفهوم را به وجود آورده است، طرح واره حرکتی شیء است. در مفهوم جزئی و پست نیز همانند شیئی برای آن حجم کوچکی درنظر گرفته شده است؛ بنابراین رابطه بین معنای سرنامون این صفت و سایر معانی حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به‌شکل زیر نشان داد:

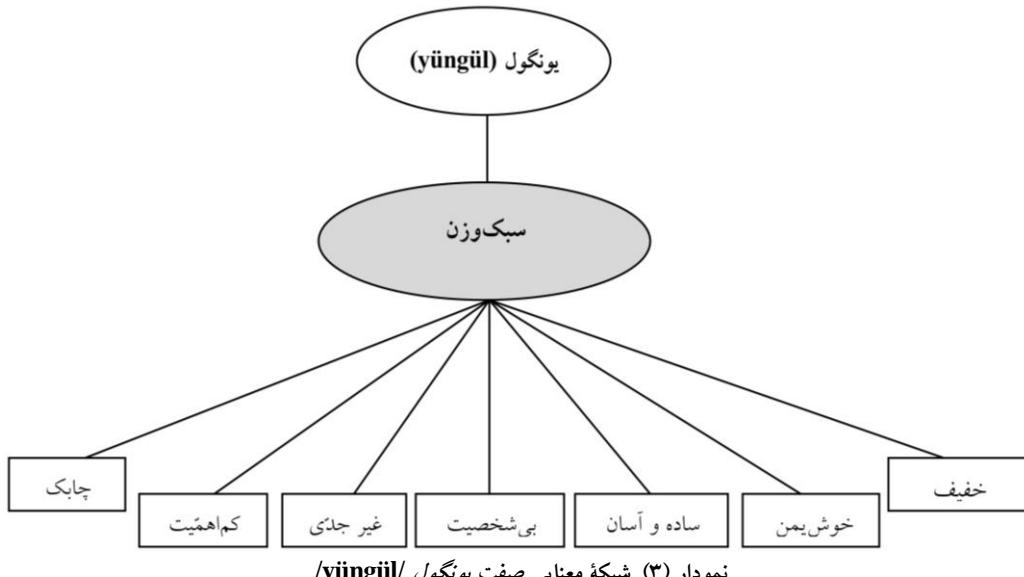
۴-۳- یونگول /yüngül/

جدول (۳). معانی و پیکره صفت یونگول /yüngül/

ردیف	معانی صفت یونگول /yüngül/	معنای سرنامون (طبق نتایج پرسشنامه)	پیکره مورد استفاده	ترجمه فارسی
۱	سبک وزن	سبک وزن	yüngül yük	بار سبک
۲	خفیف		yüngül yaqış	باران خفیف
۳	مبارک و خوش‌یمن		ayaqi yüngülüdü.	پاقلامش مبارک بود.
۴	ساده و آسان		yüngül tutma çox.	زیاد ساده نگیر.
۵	بی‌شخصیت		bir yüngülüna tuş galdim.	با انسان بی‌شخصیتی برخورد داشتم.
۶	غیر جدای		yüngül tutma.	جادی بگیر.
۷	کم‌همیت		yüngül söz	حرف بی‌همیت
۸	چابک		yüngül qaçdim.	با چابکی دویدم.

براساس تجربیات روزمره و طرح‌واره ذهنی که از محیط می‌گیریم، اوئین معنایی که از این واژه به ذهن می‌رسد سبک‌وزن است. این معنی، معنای عینی واژه بوده و برای بیان مفاهیم انتزاعی دیگر به کار می‌رود. صفت یونگکول /yüngül söz/ در معنی بی‌ارزش و کم‌همیت در عبارت یونگکول‌سوز /yüngüil söz/ (حروف بی‌همیت) در معنای انتزاعی کلمه به کار رفته است. اساس تشکیل چنین مفهومی در ذهن، طرح‌واره حرکتی شیء است. براساس طرح‌واره شیء، واژه سوز /söz/ به مانند شیئی در نظر گرفته شده است که وزن دارد که در این عبارت، وزن کمی دارد. درواقع نگاشت ویژگی کم‌وزن براساس طرح‌واره شیء از حوزه معنایی مبدأ به حوزه معنایی مقصد انتقال یافته و این معنی استعاری شکل گرفته است. یونگکول /yüngül/ در معنای خفیف، آسان و... براساس توضیحات بالا قابل تبیین است.

آدمی که ازلحاظ ارزش‌های اخلاقی در حد پایینی است، متانت و وقار کمتری در رفتار او دیده می‌شود. اساس تشکیل این معنی نیز نگاشت ویژگی کم و سبک‌بودن است. هرچیزی سبک باشد هنگام حمل و نقل ارزشی کمتری می‌طلبد و داشتن ارزشی باعث خوشحالی و درنهایت خوشبینی به آن چیز می‌شود؛ بنابراین به نظر می‌رسد نگاشت استعاری این ویژگی منجر به تشکیل معنای خوشبین شده است. اگر چیزی سبک‌وزن باشد، به آسانی و چابکی قابل حرکت است و نگاشت این ویژگی اساس ساخت معنای چابک است؛ بنابراین رابطه بین معنای سرنمون این صفت و سایر معنای حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به شکل زیر نشان داد:

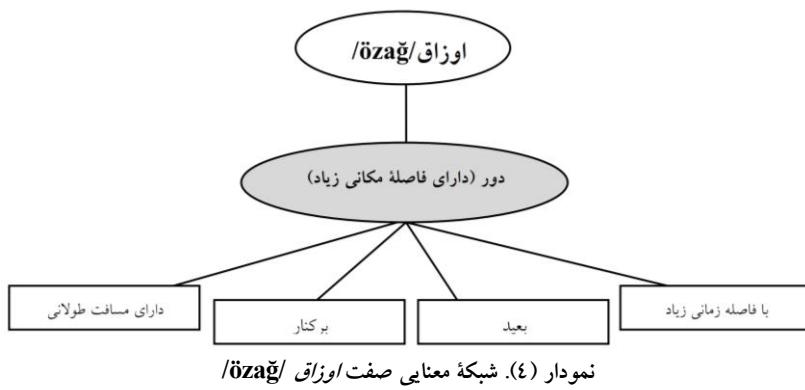

۴-۴- اوزاق /*özəq*

جدول (۴). معانی و پیکرهٔ صفت اوزاق /*özəq*

ردیف	معانی صفت اوزاق / <i>özəq</i>	معنای سرنمون (طبق نتایج پرسشنامه)	پیکرهٔ مورد استفاده	ترجمهٔ فارسی
۱	دور (دارای فاصلهٔ مکانی زیاد)	دور (دارای فاصلهٔ مکانی زیاد)	özəq yer	جای دور
۲	با فاصلهٔ زمانی زیاد		özəq zaman	زمان طولانی
۳	بعید		bu iş sənən özəğdi.	این کار از تو بعیید.
۴	میرا		gönahdan özəq	میرا و دور از گناه
۵	دارای مسافت طولانی		özəq kişəvər	کشور دور

آنچه به منزلهٔ معنای عینی از کلمهٔ اوزاق /*özəq*/ براساس تجربیات برگرفته از محیط در ذهن گویشوران وجود دارد، فاصلهٔ مکانی زیاد است. در اینجا طرح واره راه است که بنیان‌های عینی برای نگاشته‌های استعاری و تشکیل معانی دیگر را به وجود آورده است. با این توضیح که وقتی چیزی در فاصله‌ای قرار دارد، برای رسیدن به آن باید مسیری را طی کرد. با نگاشت برخی ویژگی‌های این واژه به سایر حوزه‌های معنایی، معانی استعاری و انتزاعی دیگری تشکیل می‌شود. ویژگی‌های فاصله و طولانی‌بودن از معنای عینی کلمهٔ اوزاق /*özəq*/ استبطان می‌شود. این واژه در معنای با فاصله زیاد به‌طور دقیق در معنای عینی کلمه به کار رفته است. در این مفهوم حوزه زمان که انتزاعی‌تر است از حوزه مکان که عینی است مفهوم‌سازی شده است. در ایجاد معانی انتزاعی بعید و برکنار، نگاشت ویژگی فاصله از حوزه معنایی اوزاق /*özəq*/ نقش دارد؛ همچنین با نگاشت ویژگی طولانی‌بودن از حوزه معنایی مبدأ، معنی انتزاعی دارای مسافت طولانی تشکیل می‌شود؛ بنابراین رابطه بین معنای سرنمون این صفت و سایر معانی حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به‌شکل زیر نشان داد:

۴-۵- یانیخ /yanix/

جدول (۵). معانی و پیکره صفت یانیخ /yanix/

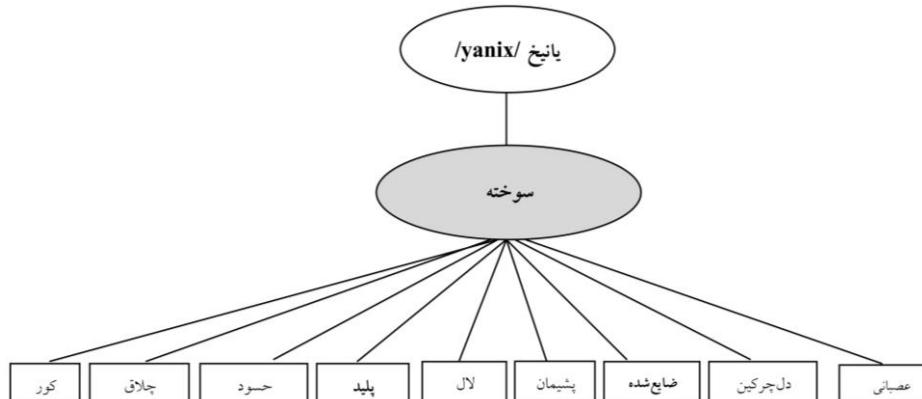
ردیف	معانی صفت یانیخ /yanix/	معنای سرنمون (طبق نتایج پرسش‌نامه)	پیکره مورد استفاده	ترجمه فارسی
۱	سوخته	سوخته	yanix çürəg̊i ver mənə.	نون سوخته رو بده به من.
۲	دلچرکین		örəgim yanip biləsinən.	از دستش ناراحتم.
۳	ضایع شده		burnu yandi bu süzünən.	با این حرف ضایع شد.
۴	پشیمان		ayağı yanix	پشیمان
۵	لال		dili yanmış	لال شده (نفرین)
۶	پلید		dali yanmış	آدم پلید
۷	حسود		qarnı yanix adamdi.	آدم حسودیه.
۸	چلاق		qiçı yanmış	چلاق شدها (نفرین)
۹	کور		gözü yanmış	کورشدها (نفرین)

اوئین مفهوم ذهنی که از صفت مفعولی یانیخ /yanix/ در ذهن گویشور ترک‌زبان خطور می‌کند، سوخته است که بیان‌گر حالتی است که چیزی براثر گرما یا آتش یا عامل دیگر از حالت طبیعی خود خارج شده و به رنگ یا حالتی دیگری درآمده که به‌طور معمول آن حالت رنگ سیاه یا تیره است. پس آنچه در این مفهوم وجود دارد، تبدیل شدن از حالتی به حالت دیگر است که این گویای طرح‌واره حرکتی است. به‌نظر می‌رسد که همین مفهوم (سوخته) معنای سرنمونی باشد که سایر معانی و مفاهیم آن براثر طرح‌واره حرکتی نگاشت یافته و باعث ایجاد چندمعنایی در این صفت شده است.

در مفهوم دلچرکین، طرح‌واره حرکتی، قلب انسان را در مسیری درنظر گرفته است که با حرکت از میان پلیدی‌ها و بدی‌های روزگار به رنگ سیاه درآمده است. در معانی ضایع شدن، پشیمانی، لال، پلید، چلاق، حسود و عصبانی نیز طرح‌واره حرکتی عامل نگاشت مفهوم یانیخ /yanix/ به این حوزه‌های معنایی است؛ یعنی همه آن معانی با حرکت در مسیری، دارای کیفیت خاصی شده و به‌صورت دیگری نمایان شده‌اند. در مفهوم کور نیز طرح‌واره حرکتی عامل نگاشت به این مفهوم است؛ اما این معنی را به‌صورتی دیگر و با استفاده از طرح‌واره جهت‌گیرانه نیز می‌توان تحلیل کرد به این صورت که ما روشنایی را که صفتی مثبت است، حرکتی به‌سمت بالا درنظر گرفته و در طرف دیگر آن سیاهی را که نتیجه سوختن است را صفتی منفی و حرکتی رو به پایین درنظر می‌گیریم که با حرکت به آن سمت، بینایی انسان تبدیل به کوری و سیاهی می‌شود. پس می‌توان نتیجه گرفت که طرح‌واره حرکتی مسیر و

جهت عامل نگاشت معنای صفت یانیخ به سایر حوزه‌های معنایی شده است و رابطه بین معنای سرنمون این صفت و سایر معانی حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به‌شکل زیر

نشان داد:

نمودار (۵). شبکه معنایی صفت یانیخ /yanix/

۶- قیریخ /qirix/

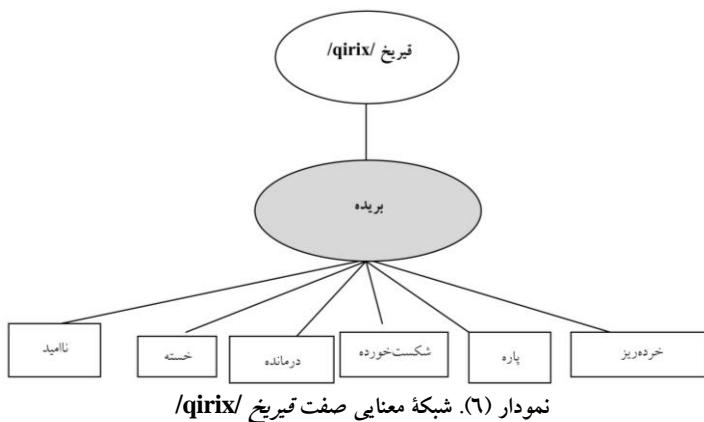
جدول (۶). معانی و پیکره صفت قیریخ /qirix/

ردیف	معانی صفت قیریخ /qirix/	معنای سرنمون (طبق نتایج پرسشنامه)	پیکره مورد استفاده	ترجمه فارسی
۱	بریده		بریده	طناب بریده رو بده بیاد.
۲			خردمریز	خرده‌های گندم هستن اینا.
۳			پاره	کمریند پاره رو نده به من.
۴			شکست‌خورده	دشمن به‌نظر شکست‌خورده می‌اد.
۵			درمانده	درمانده شدم.
۶			خسته	امروز خیلی خسته‌ام. کار زیاد بود.
۷			نامید	خودتو نامید نشون نده. پیدا می‌شه.

معنای اولیه‌ای که از صفت مفعولی قیریخ /qirix/ به ذهن می‌رسد، پاره‌شده با اعمال نیرو یا فشار است. براساس طرح‌واره تصویری که از صفت قیریخ /qirix/ در ذهن خود داریم، آن را حالتی می‌دانیم که از سمت کنش‌گر به سمت کنش‌پذیر روی می‌دهد؛ بنابراین آنچه در این مفهوم دیده می‌شود، وجود طرح‌واره حرکتی شیء و مسیر است و آنچه عامل نگاشت این مفهوم به سایر معنای حاشیه‌ای شده،

طرح‌واره حرکتی شیء و مسیر حرکت است.

مفهوم بریده نیز طرح‌واره حرکتی شیء و مسیر عامل نگاشت به این مفهوم است. بدین‌صورت که چیزی که بریده می‌شود، همانند شیئی درنظر گرفته شده است که با حرکت در مسیری حالت خاصی را که همان پاره‌شده است، به خود می‌گیرد. در سایر مفاهیم خسته، شکست‌خورده و خردمند شده نیز آنچه عامل نگاشت معنای اوّلیه و سرنمونی پاره‌شده به این مفاهیم شده است، طرح‌واره حرکتی شیء و مسیر است که در تمامی این‌ها داشتن حالت را مستلزم حرکت در مسیر تصوّر کرده که ویژگی خاصی در طی این مسیر به حالت خاصی تبدیل می‌شود. پس می‌توان چنین نتیجه گرفت که طرح‌واره حرکتی شیء و مسیر، عامل ایجاد چندمعنایی در صفت قیریخ/qirix/ است و رابطه بین معنای سرنمون این صفت و سایر معانی حاشیه‌ای آن با استفاده از اصل مقولات شاععی به‌شکل زیر است:

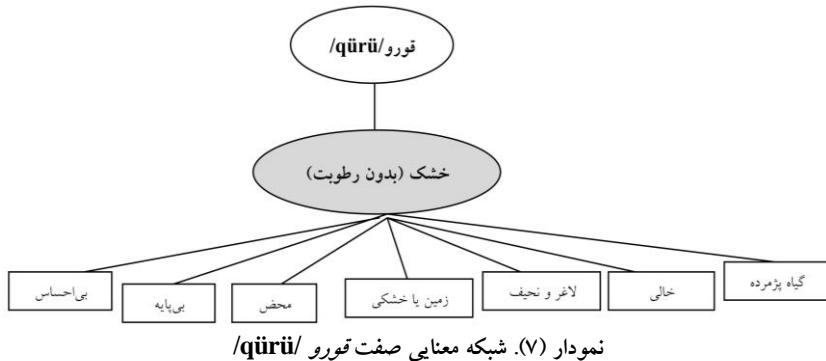

۷-۴- قورو /qürüü/

جدول (۷). معانی و پیکره صفت قورو /qürüü/

ردیف	معانی صفت قورو /qürüü/	معنای سرنمون (طبق نتایج پرسش‌نامه)	پیکره مورد استفاده	ترجمه فارسی
۱	خشک (بی‌رطوبت)	خشک (بدون رطوبت)	qürüü čapit	پارچه خشک و بدون نم
۲	گیاه پژمرده		qürüü öt	علف خشک پژمرده
۳	حالی		qürüü ötağ	اتاق خالی از اثاث
۴	لاغر و نحیف		qürüü arvat	زن لاگر و نحیف
۵	زمین یا خشکی		qürülüğ	خشکی
۶	محض		qürüü oxümağ	خواندن محض
۷	بی‌پایه		qürüü söz	حرف بی‌پایه
۸	بی‌احساس		qürüü adam	آدم بی‌احساس

براساس تجربیات ذهنی که از جهان اطراف خود داریم، قورو/qürüü/ را به صورت چیزی که خشک و بی‌رطوبت باشد، درک می‌کنیم. ویژگی‌هایی که در قورو/qürüü/ یا حالت خشکی وجود دارند، عبارت‌اند از: پژمردگی، بی‌تحرکی، بی‌حالی، عدم حیات و... . نگاشت این ویژگی‌ها از حوزهٔ معنایی مبدأ به حوزهٔ معنایی مقصد است که باعث ایجاد معنای گوناگونی از این صفت می‌شود. آنچه موجب این نگاشت‌ها می‌شود، طرح‌وارهٔ حرکتی است؛ زیرا در هر کدام از این معنایی ویژگی بی‌رطوبت‌شدن چیزی وجود دارد. به این صورت که در هر کدام از این معنایی، چیزی در اثر ازین رفتن رطوبت به این شکل درآمده است و همانند شیئی است که دارای این ویژگی‌ها شده است. وجود آب در هر پدیده‌ای باعث شادابی و طراوت می‌شود و بی‌شک وقتی آب خود را از دست دهد، این طراوت از دست خواهد رفت و پژمردهٔ خواهد شد. با نگاشت این ویژگی از حوزهٔ معنایی خشک، می‌توان برای تشکیل مفهوم انتزاعی تر پژمردهٔ بهره برد. وقتی جایی خشک و بی‌آب و علف باشد، یعنی آن مکان خالی است و در آن چیزی یافت نمی‌شود؛ بنابراین با نگاشت ویژگی نبودن و نداشتن به حوزهٔ معنایی دیگر معنی انتزاعی قورو چورک/čörək/ یعنی نان خالی (بدون همراهی چیزی در کنار غذا) تشکیل می‌شود. معنای بی‌پایه، خالی، مخصوص و بی‌احساس نیز با این روش قابل تبیین است؛ بنابراین رابطهٔ بین معنای سرنمون این صفت و سایر معنای حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به‌شکل زیر نشان داد:

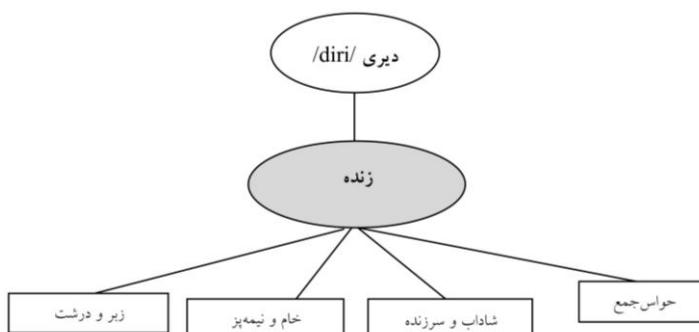
۴-۸- دیری /diri/

اوئین معنی که با شنیدن کلمهٔ دیری /diri/ به ذهن گویشوران خطور می‌کند، زنده‌بودن و دارای زندگی‌بودن است. نگاشت استعاری ویژگی دارای زندگی و جانداری از حوزهٔ معنایی دیری /diri/ به سایر حوزه‌های معنایی انتزاعی‌تر، مشهود است. ویژگی‌هایی که در زنده‌بودن وجود دارد عبارت‌اند از: حرکت، سرزنشگی، شادابی، توانایی و استحکام و... .

جدول (۸). معانی و پیکره صفت دیری /diri/

ردیف	معانی صفت /diri/	معنای سرنمون (طبق نتایج پرسش‌نامه)	پیکره مورد استفاده	ترجمه فارسی
۱	زنده	زنده	diri davar	گوسفند زنده
۲	شاداب و سرزنش		diri baş aqac	درخت شاداب
۳	حوالا جمع		diri baş qöca	پیرمرد حواس جمع
۴	خام و نیمه‌پز		diri dügü	برنج خام
۵	زیر و درشت		diri danişdi.	درشت و گستاخ حرف زد.

نگاشت این ویژگی‌ها از حوزه معنایی مبدأ به حوزه معنایی مقصد است که موجب ایجاد این معانی از این صفت شده است. با نگاشت ویژگی دارای زندگی از حوزه معنایی دیری به حوزه معنایی خام و نیمه‌پز، می‌توان عبارت /diri/ (برنج نیمه‌پز) را تبیین کرد؛ زیرا یکی از عوامل ازدستدادن زندگی سوختن و حرارت است. زمانی که برنج به اندازه کافی گرما نبیند یا نجوشد، خام و نیخته و دارای استحکام است و می‌توان گفت کمابیش زنده یا دیری است؛ بنابراین با نگاشت ویژگی زنده‌بودن، معنی انتزاعی خام و نیخته تشکیل می‌شود. با نگاشت ویژگی توانایی، از حوزه معنایی مبدأ به مقصد، معنی حواس جمع تشکیل می‌شود. اساس تشکیل معنای زیر و درشت نیز طرح‌واره حرکتی شیء است؛ بنابراین رابطه بین معنای سرنمون این صفت و سایر معانی حاشیه‌ای را می‌توان با استفاده از اصل مقولات شعاعی به‌شکل زیر نشان داد:

نمودار (۸). شبکه معنایی صفت دیری /diri/

۵- نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه پدیده چندمعنایی از مهم‌ترین مفاهیم پایه‌ای در زبان‌شناسی شناختی به‌شمار می‌رود، در پژوهش حاضر مقوله چندمعنایی درمورد صفات ساده که به‌سبب برخورداری از سطح بالایی از انتزاع،

از اهمیت مطالعاتی خاصی در همهٔ زبان‌ها برخوردارند، در زبان ترکی آذربایجانی بررسی شد و اصول و راهکارهای ایجاد چندمعنایی در این رویکرد که شامل طرح‌واره‌های تصویری، استعاره، مجاز و مقوله‌بندی شعاعی است، پرداخته شد.

در نوشتار پیش رو مشخص شد که معانی مختلف هر صفت با استفاده از اصل مربوط به مقوله‌بندی شعاعی قابل توصیف است. در این راستا، نخست برای هر صفت یک شبکهٔ شعاعی رسم شد و براساس آن معنی اول عینی‌تر یا سرنمون و حاشیه‌ای بررسی و این رابطه تحلیل شد. با بررسی معانی مختلف صفت‌ها روشن شد که اصل مقوله‌بندی شعاعی می‌تواند چندمعنایی را در صفت‌های ترکی آذربایجانی توصیف کند و بخلاف آنچه در دیدگاه ستی بیان شده است، ارتباط میان معانی صفات چندمعنایی، تصادفی نیست؛ بلکه رابطه‌ای نظاممند برقرار بوده و با مقوله‌بندی شعاعی قابل توصیف است؛ همچنین مشخص شد که استعاره مهم‌ترین اصل در ایجاد چندمعنایی در صفت‌های این زبان است و طرح‌واره‌های تصویری ناشی از تجربیات روزمرهٔ ما، در شکل‌گیری استعاره‌های مفهومی، مهم‌ترین نقش را بر عهده دارند.

به‌طور کلی، نتایج پژوهش حاضر در حوزهٔ چندمعنایی هم‌سو و مؤید یافته‌های زبان‌شناسان شناختی در این حوزه است؛ همچنین نتایج نوشتار پیش رو در حوزهٔ آموزش زبان و تألیف فرهنگ‌های لغت کاربردی‌تر و دقیق‌تر، افزایش میزان ربط در بازیابی اطلاعات و نیز ماشین‌های ترجمهٔ قوی‌تر می‌تواند یاری‌گر متخصصان این حوزه‌ها باشد.

از یافته‌های فرعی پژوهش حاضر می‌توان گفت که با بررسی سازوکارهای شناختی ایجاد چندمعنایی در صفات مشترک رایج (وامواژه‌ها^۱) زبان‌های ترکی و فارسی، به‌نظر می‌رسد ادعای شناخت‌گرایان مبنی بر جهانی‌بودن سازوکارهای شناختی ایجاد چندمعنایی و اینکه رفتار زبانی بخشی از استعدادهای شناختی انسان است و نه حوزه‌ای مستقل، قوت می‌گیرد؛ زیرا اگر واژه‌ای از زبانی قرض گرفته می‌شود، چه بسا تنها معانی و مفاهیم اولیه و سرنمونی آن از راه فرایند وام‌گیری به زبان مقصد منتقل شود؛ ولی با بررسی‌های شناختی صورت گرفته روی صفات چندمعنایی وام گرفته از زبان فارسی و کاربرد آن‌ها با تک‌زبانه‌های ترک‌زبان و نیز بررسی همان صفات در زبان مبدأ، مشخص شد که افزون بر معنای سرنمونی، در معنای حاشیه‌ای منشعب از آن‌ها نیز اشتراکات زیادی وجود دارد؛ بنابراین، به‌نظر می‌رسد، عدم امکان انتقال همهٔ معانی حاشیه‌ای یک صفت چندمعنای با فرایند وام‌گیری و نیز استفاده از

معانی حاشیه‌ای مشترک این صفات به‌وسیله تک‌زبانه‌هایی که هیچ آشنایی و تماسی با زبان مبدأ ندارند، بتوانند تأییدی بر همگانی بودن اصول معنی‌شناسی شناختی در چندمعنایی واژگانی در زبان‌ها باشد. شایان ذکر است چون این ادعای اهداف اصلی پژوهش حاضر نبوده و از شواهد و بررسی‌های کافی در سایر زبان‌ها برخوردار نیست، بنابراین پژوهش‌های مکمل دیگری را برای اثبات می‌طلبد و می‌تواند موضوع مستقل پژوهش‌های آتی باشد؛ همچنین پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های گسترده‌تری درمورد پدیده‌های زبانی به‌ویژه چندمعنایی برای سایر مقوله‌ها از جمله اسم، قید، صفات مرکب و... برای سایر زبان‌ها و گویش‌های ایرانی و نیز مسائل بینارشته‌ای و کاربردی از جمله رفع ابهام واژگانی در بازیابی اطلاعات و هوش مصنوعی در چارچوب زبان‌شناسی شناختی انجام پذیرد.

منابع

- بهرادی، بهزاد (۱۳۷۷). فرهنگ دوجلادی فارسی - آذری‌ایرانی. تهران: نشر نخستین.
- بوستانی‌زاد، حبیب (۱۳۹۱). بررسی راهکارهای چندمعنایی در افعال پرکاربرد زبان فارسی براساس دیدگاه شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بوعلی سینا.
- حضرتی، یوسف؛ فاطمه یوسفی راد؛ بلقیس روشن و محمدرضا احمدخانی (۱۳۹۶). بررسی چندمعنایی در زبان ترکی آذری‌ایرانی در چارچوب معنی‌شناسی شناختی؛ فعل دیداری /görmek/ نگاه‌کردن. پژوهش‌های زبان‌شناسی در زبان‌های خارجی، ۵ (۲)، ۲۴۳-۲۶۷.
- خدابنده‌لو، طاهره (۱۳۹۳). بررسی مقوله چندمعنایی در صفت‌های پرسامد فارسی با رویکرد شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بوعلی سینا.
- راسخ‌مهند، محمد (۱۳۸۹ الف). درآمدی بر معنی‌شناسی شناختی: نظریه‌ها و مفاهیم. تهران: سمت.
- (۱۳۸۹ ب) بررسی معانی حروف اضافه مکانی فرهنگ سخن براساس معنی‌شناسی شناختی. ادب پژوهی، ۴ (۱۴)، ۶۶-۴۹.
- رضویان، حسین و معصومه خانزاده (۱۳۹۳). چندمعنایی حرف اضافه «به» در زبان فارسی با رویکرد معنی‌شناسی شناختی. مطالعات زبان‌ها و گویش‌های غرب ایران، ۲ (۷)، ۵۷-۷۹.
- زارع شاهمرسی، پرویز (۱۳۸۷). فرهنگ ترکی - فارسی. تبریز: نشر اخت.
- صفوی، کورش (۱۳۷۹). درآمدی بر معنی‌شناسی. تهران: سوره مهر.
- (۱۳۸۲). بحثی درباره طرح‌های تصویری از دیدگاه معنی‌شناسی شناختی. نامه فرهنگستان، ۲۱، ۶۵-۸۵.
- فیاضی، مریم سادات؛ عالیه کرد زعفرانلو کامبوزیا؛ ارسلان گلفام؛ آزیتا افراشی و فردوس آفگل‌زاده (۱۳۸۷).

خاستگاه استعاری افعال حسی چندمعنایی در زبان فارسی از منظر معنی‌شناسی شناختی. مجله ادب پژوهی، ۶، ۸۷-۱۰۹.

کریمی‌دستان، غلامرضا؛ زهرا روحی بایگی (۱۳۹۵). بررسی چندمعنایی فعل سبک «زدن» از دیدگاه شناختی، دو ماهنامه جستارهای زبانی، ۷ (۳)، ۱۲۹-۱۴۸.

منصوری، ابراهیم (۱۳۹۵). تحلیل ساختار چندمعنایی در افعال ساده زبان ترکی آذربایجانی با رویکرد شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بوعلی سینا.

نظری‌پور، ایمان (۱۳۹۲). بررسی صفات بیانی زبان فارسی از دیدگاه معنی‌شناسی شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.

References

- Brugman, C. (1981). *The story of over*. M.A. thesis. Linguistics Dept, University of California, Berkeley.
- Evans, V. & G. Melanie (2006). *Cognitive Linguistics: an introduction*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Geeraerts, D. & H. Cuyckens (Eds.) (2007). *The Oxford handbook of Cognitive Linguistics*. Oxford: Oxford University Press.
- Hurford, J. & B. Heasly (1983). *Semantics: A course book*. Cambridge shire: Cambridge University Press.
- Johnson, M. (1987). *The Body in the Mind*. Chicago, IL: Chicago University Press.
- Karaman, I. B. (2003). *Polysemy in Natural Language: Case Studies on the Structural Description of Polysemous Lexemes in English, German and Turkish*. Ph.D. thesis. University of Surrey.
- Lakoff, G. (1987). *Women, Fire and Dangerous Things. What Categories Reveal about the Mind*. Chicago: University of Chicago Press.
- Palmer, F. R. (1993). *Semantics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saeed, J. I. (1997). *Semantics*, Oxford: Blackwell.
- Ulmann, S. (1991). *Object Recognition and Visual Cognition*. MIT University Press.

پیوست

جدول الفای ترکی آذربایجانی

A a	B b	C c	Ç ç	D d	E e	Ə ə	F f	G g
a	be	ce	çe	de	e	ə	fe	ge
[ɑ]	[b]	[dʒ]	[tʃ]	[d]	[e]	[æ]	[f]	[g]
Ğ ğ	H h	X x	I i	İ i	J j	K k	Q q	L l
ğe	he	xe	i	ि	je	ke/ka	qe	el
[y]	[h]	[x]	[ɯ]	[i]	[ʒ]	[c/k]	[g]	[l]
M m	N n	O o	Ö ö	P p	R r	S s	Ş ş	T t
em	en	o	ö	pe	er	se	şe	te
[m]	[n-ŋ]	[o]	[ø]	[p]	[r]	[s]	[ʃ]	[t]
U u	Ü ü	V v	Y y	Z z				
u	ü	ve	ye	ze				
[u]	[y]	[v-w]	[j]	[z]				

